

A VÁROSRA, HOL SZÜLETTEM

Város, város fergeteg
hátadon meg ármány.

Kakuk tojta a tojást,
kuvik kiköltötte,
csipogott a nyavalyás
és megette a sármány.
Háromnapos boszorkány
nyelvét ráöltötte,
katlanába tette,
katlanba sütötte,
mély kútba vetette,
mély kútból kivette,
tollait kiszedte,
seprűvel ütötte,
seprűre kötötte,
seprűjével elrepült,
heted napon fiat szült,
fia őt megölte,
madarát elvette,
sült madárt megette,
s széthullott a csontja,
szertefolyt a vére,
lángolt anyja kontya,
fergeteg lett délre.

Város, város fergeteg
hátadon meg ármány.

Boszorkányfi feltámadt,
feltámadt boszorkány,
megnyúzott egy egeret;
feltámadt a sármány.
Boszorkány őt ütötte,
boszorkányt ő marta,
előjött a kuvik is
kakuk jött mögötte,
kakuk őt zavarta.
Mesebeli gomolyag
egymást leteperte,
üldözte és verte,
tollát bekeverte,
hullott tolla szerte,
lett belőle fergeteg,
messze földre szállott,
szellemhadat kergetett,
leejtett egy tollat,
lett belőle város.

Ó, te átokverte, te,
ó, te meséből lett,
rút banya lehellete
rajtad, drága fészek;
ó, te ködös és gonosz,
ó, te édes, ó, te rossz,
ó, te arany, sárjalú
óriás szülőfalu!